

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Om Verdslig Øfrighed. Den CXXVII. Psalme, Nisi Dominus ædificaverit domum, &c.

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Om Verdslig Øfrighed. Den CXXVII. Psalme, Nisi Dominus ædificaverit domum, &c.", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid72575/facsimile.pdf>
(tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Rijgdom oc tumeligt Gods:
En liden stund det bliffuer ved,
Oc huelper ey til Sahghed.

Ieg tacker dig Christ O Guds Son,
At du gaffst mig denne Kundskaff skon,
Ved dit Guddommeelige Ord:

A47 Forleen mig oc Bestandighed,
Min arme Stiel til Sahghed.

Loff, ære oc prijß skee dig allen stund,
For din Velgierning mangelund,
Ieg beder dig inderlig,
Lad oss ey fra dit Ansiet blid,
Forskiudis bort til euig Tid.

[T-25]

Om Verdslig Øffrighed.

Den CXXVII. Psalmie, *Nisi Dominus edificaverit domum, &c.*

A47 VDen HERREN opholder vort Huß oc
Gaard,

Oc skaffer huad der er inde,
Oc sender sin Benedidelse huert Aar,
At wi maa altid finde,
Hans Guddoms Gaffue, Giffu oc Laan,
Som hand giffuer met sin milde Haand,
Ellers er vort Arbeyd forloret.

Vden HERren self den Stad beuarer,
Oc vocter baade Land oc Rige,
Oc met sin Guddoms Mact forsuarer,

A48 Oc holder dem saa ved lige,
Vden Gud giffuer selffuer Naade oc Fred,
Forgeffuus da vaage de Vectere ved,
Alle Koust oc Raad monne falde.

Thi seer til, i som aarle opstaa,
Oc sidde om Afftenen silde,

Met Sorrow, Arbeyde oc stor Vantro,
 Saa vilie i gjøre eder rige:
 Met Kummer i æde det harmelige Brod,
 Thi Gud sender sine baade Klæde oc Føde,
 Naar de monne sodelige soffue.

A.M. Seer eders fruct oc Børn saa smaa,
 Dem haffuer HÈrren skabet,
 Alt effter sin euige Vjfdoms Raad,
 Oc eder met dem begaffuet:
 Hand vil oc dem saa vel forsee,
 At deres Føde skal være til rede,
 Det skulle i selfuer befinde.

Lageruijß som mange Pjle oc Skud,
 En Stridsmand haffuer i Hænde,
 Oc effter sin vilie oc effter sit Bud,
 Monne dennem forskiude oc sende:
 Saa gjør oc Gud ved Qumde oc Mand,
 Aff atskillige Stæder oc fremmede Land,
 Kommer hand dem vnderlige sammen.

Vel er den Mand der Gud vil giiffue,
 Slig vnge Folck oc mange,
 At hand færdig oc rustig maa bliffue,
 Mod sine Fiender at stande:
 Naar hand taler met dem i Porte oc Taarn,
 Da skal hand altid gaa dem tilforn,
 Hand skal icke bliffue forhaaet.

Gud Fader oc Søn oc den hellig Aand,
 Himmelen bor oss alle at prjse,
 At hand beuarer vort Huß oc Land,
 Oc oss Velsignelse beujsjer:
 Hand styrcke vor Tro oc Kierlighed,
 At vi ey met Wtacknemmelighed,
 Hans Godhed skulle bortkaste.